

[Vivike.]

„ . . på den anden side den samfunds-mæssige nytte af den virksomhed, der er nævnt i § 2, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltninger.“

De sidste 4 linjer i stk. 3 er set med mine øjne meget farlige, for de betyder sagt på kort og rent dansk, at vi skal nok bekæmpe forureningen, men det må ikke koste for meget.

Her har vi situationen i en nøddeskal. Når vi ikke er kommet længere med bekæmpelse af forureningen, så er årsagen den, at det er et spørgsmål om, hvad det koster. Altså, her ligger hunden begravet. Og det kan vi ikke fortsat køre på. Vi må betale, hvad det koster at bekæmpe forureningen; det er, så vidt jeg kan skønne, det, Industrirådet ikke er særlig glad for at gøre, og det er rådet, der har fået disse famøse 4 linjer ind i lovforslaget.

Vi kan ikke blive ved at stirre os blinde på en uendelig produktionsforøgelse og en uendelig hævelse af levestandarden. Skal vi overleve, så kan vi ikke fortsat se på profitten, men så må vi også virkelig gøre noget for at overleve, og vi overlever ikke, hvis vi fortsætter på samme måde som nu.

Det kommer jo frem igen, når der i lovforslaget tales om miljøankenævnen. Der står i § 78, stk. 2, om dette nævnen:

„Antallet af beskikkede medlemmer fastsættes af ministeren for forureningsbekæmpelse. Medlemmerne beskikkes af ministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

1) Industrirådet samt fra Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening.

2) Miljøstyrelsen.“

Altså: man mærker hensigten og bliver forstemt. Det er dem, der forurener, der har indstillingsret. Men erhvervsfiskeriet, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, de, der er interesseret — bortset fra fiskeriet, som jo også er erhverv — i de rekreative formål, har ingen indstillingsret. I et sådant miljøankenævn får vi altså en meget skæv balance til skade for bekæmpelsen af forureningen, og dér må vi prøve på i udvalget at få de andre interesser, de forureningsbekæmpende interesser, ind også.

Nu vil jeg ikke sige, at industrien og landbruget ikke er interesseret i forureningsbekæmpelse, men de spørger jo hver gang, hvad det koster, og det har vi ikke råd til at spørge om. Der er talt om, hvor meget det koster — 62 mill. kr., 70 mill. kr. — når denne lov bliver effektueret. Det koster omkring en halv snes milliarder. Sådan er det jo med det, og det skal vi altså heller ikke hænge os i, vi kan ikke tillade os at gøre det.

Jeg har et par spørgsmål til ministeren. Ministeren får jo mange beføjelser, og det har jeg ikke noget imod, det er nødvendigt, han får dem. Men vi salter vore landeveje, ikke i denne vinter, for der har jo ikke været noget at salte for, men ellers salter vi, og vi aner ikke, hvornår saltet er nede i vores grundvand. Kunne ministeren tænke sig at komme med et forbud mod saltning af vejene? Så kunne vi gruse dem, og så kunne vi køre, som forholdene tillader det — er det ikke sådan, der står i færdselsloven?

Uanset at jeg mener, der er meget godt i lovforslaget, så er der ikke noget rigtigt om dambrugene; dambrugene forurener meget, og det vand, der løber ud af et dambrug, er langt dårligere vand end det, der løber ind, og det kan lade sig gøre at rense det. Jeg kender en dambruger, der gør det, og han siger, det koster meget lidt ulejlighed at gøre det, men dambrugerne får lov til at forurene åerne, og de bøder, de får, hvis de f. eks. lukker alt deres mudder og det hele ud — det er lidt grovere tilfælde, men dem kender vi jo — er alt, alt for små og burde være meget større.

Jeg har ikke i lovforslaget rigtig kunnet finde ordet møddingsvand. Det er muligt, jeg ikke har læst det godt nok, men det spørgsmål, jeg har til ministeren, er, om han tænker på at forbyde udledning af møddingsvand. Møddingsvand er jo noget i retning af ajle, det er udtræk af bl. a. kogødnings og er meget skadeligt, og jeg vil altså gerne høre, om ministeren har i sinde at forbyde udledning af det.

Så er der spørgsmålet om sundhedskommissionerne, som ifølge forslaget bliver ophævet. Det tror jeg vi skal kigge noget på i udvalget. Jeg ved godt, vi har sundhedskommissioner, som nærmest er til skade for folkesundheden, men vi har også sundhedskommissioner, som er til gavn, og jeg tror